

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ. Πλατεία Κε' Μαρτίου, παρά τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΔΕΛΤΙΟΥ
καὶ πωλεῖται λεπτ. 15. Παλαιὰ φύλλα λεπτ. 20.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐν Ἑλλάδι δραχμαὶ 10. Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φράγκα χρυσά 12.

ΤΙΜΗ ΔΕΛΤΑΙΩΝ. Ὁ τίτλος ἀπὸ 1 δρ. 1, δις 1,50. Διὰ πλείοτέρας καταχωρήσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΛΗΝΩΝ, ΑΡΙΘ. 22

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω τίτλον συνέστη ἑταιρεία σκοποῦσα τήν ἔκδοσιν καταστήματος μετ' ἐργοστασίου πρὸς κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, πώλησιν καὶ προμήθειαν παντὸς ὀργάνου, ἀναγομένου εἰς τὸν κύκλον τῶν ἡλεκτρικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐν γένει ἐπιστημῶν.

Ἡ καταφανὴς ἄλλοις τοιοῦτον καταστήματος, δυναμένου καὶ ὡς ἐκ τῶν μετὰ τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων σχέσεων του καὶ ὡς ἐκ τῶν κεφαλαίων του, νὰ ἐπαρκεῖ εἰς πάσαν τοῦ τόπου ἀνάγκην, παρέχει τὴν πεποιθησὴν ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις αὐτῆ θέλει θεωρηθῆ ἄξια πάσης ὑποστηρίξεως. Δὲ ἰδιαιτέρως ἀγγελλία θέλει ὀρθῶς ἢ ἡμέρα τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματος καὶ τοῦ ἐργοστασίου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἑταιρείας)

... Πᾶς τις θὰ ἐμπροσθή, λέγει ἡ «Νέα Ἐφημερίς», εἰς τὴν ἀστάσιν τοιοῦτου καταστήματος χρησιμώτατου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κωδὴν σὴν, ἥτις καθ' ἑκάστην λαμβάνει ἀνάγκην τῶσαν πραγμάτων διὰ τοὺς τηλεγράφους, τὰς τορπίλλας, τὰς ἡλεκτρικὰς συσκευὰς τῶν πλοίων, τὰ πηλόφωνα κτλ. ὡς καὶ διὰ τὸ τμήμα τῶν δημοσίων ἔργων. Ἐν τῷ καταστήματι τοῦτο θὰ εὕρῃσθαι καὶ ὁ μικρὸς μέθρηξ τὸν διαδότην του καὶ ὁ ἀρχιμηχανικὸς τὴν μετροπράξιν του καὶ τὸ ταχυμέτρον, καὶ ὁ οἰκοδομὴν οὐκ ἂν εὕρῃσθαι τοὺς ἀπλοστάτους ἡλεκτρικὸς κώδικας καὶ ὁ ναυτικὸς τὴν πυξίδα του καὶ ὁ λατρός τὴν ἡλεκτρικὴν μηχανὴν του. Ἐδοχμεθὰ νὰ εὐδοκίμησθαι ἡ ἑταιρεία αὕτη, γνωσθὸν ὅτι ἐκ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς εἰσὶν ἑκατὸν, αἱ δὲ σχέσεις της μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης μεγάλαί καὶ εἰς τὰ πρῶτα βήματα δὲν θὰ προσκόψῃ. πεποιθῆμεν δὲ ὅτι ὀφελιμώτατῃ θ' ἀποθῆ εἰς τὸν τόπον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ὄλων τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων τῆς ἐπιστήμης.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΡΟΝ

ΚΑΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΚΥΚΛΑΔΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

V A L S

ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΙῷ Ι. Τ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ

κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς ἑταιρείας

Η ΦΙΑΛΗ Δρ. 1,40

Τοῖς ἀγοράζουσι κινδύνος γίνεται ἔκπτωσις

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν

63) Ἡ Αἰθιοπία, ὑπὸ φυσιογνωστικῆν, χλιματολογικῆν, ἀνθρωπολογικῆν καὶ ἱατρικῆν ἐκφῶσιν ὑπὸ Νικολάου Π. Παρίση, ἱατροῦ καὶ φηγητοῦ τῆς Παιθολογίας καὶ τῆς Θεραπευτικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν 1887. Σχῆμα 8ον, σελ. 98.

64) Ἰουλιὰ, διήγημα πρωτότυπον ὑπὸ Ἰωάννου Φ. Τζουλάτη, δικηγόρου. Κέρκυρα 1887. Σχῆμα 8ον, σελ. 115.

65) Ἐξέδου Ἐωργ. Τυπλάδου Κοζακῆ, ἐφ' ὀνόματι Ἰωάννου Ἀ. Μαλιεῖου Ὁρφάνογράφου, περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διοικουμένης ἐπιτροπῆς, καὶ πινυκτῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ κτλ. Ἀθῆναι 1887. Σχῆμα 8ον, σελ. 11.

ΣΙΔΗΡ. ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Γραμμὴ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ

Π. Μ. Ἐκ Πειραιῶς ὄρ. 7. Ἀθηνῶν 7.35 δι' Ἐλευσίνας, Μεγάρων, Καλαμακίου, εἰς Κόρινθον 11.15. Ἐκ Κορίνθου 12 διὰ Νεμέας, Μυκηνῶν εἰς Ἄργος 2.40. Ναύπλιον 3.15. Μύλους 3.35. Μ. Μ. Ἐκ Πειραιῶς 12.40. Ἀθηνῶν 1.15 με σταθμεύσεις, ὅπως τὴν πρῶταν. Εἰς Κόρινθον 5.

Π. Μ. Ἐκ Κορίνθου 10.15 μετὰ σταθμεύσεων εἰς Ἀθήνας 2.05, εἰς Πειραιᾶ 2.40. Μ. Μ. Ἐκ Μύλων καὶ Ναυπλίου 12.10. Ἄργους 12.45 με σταθμεύσεις εἰς Κόρινθον 3.30. Μ. Μ. Ἐκ Κορίνθου 4.10 με σταθμεύσεις εἰς Ἀθήνας 8.05. Εἰς Πειραιᾶ 8.25.

Γραμμὴ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΑΙΓΙΟΥ-ΠΑΤΡΩΝ

Ἐκ Κορίνθου δις τῆς ἡμέρας 11.40 π. μ. καὶ 5.20 μ. μ. εἰς Κιάτον, Ξυλόκαστρον καὶ Καμάρι ἐπιστρέφουσαι εἰς Κόρινθον τὴν 9.30 π. μ. καὶ 3.40 μ. μ. σταθμεύουσαι, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων καὶ εἰς 7 διαμέτους στάσεις.

ΣΗΜ. Μεταξὺ Μύλων, Ἄργους, Ναυπλίου λειτουργεῖ εἰδικὸν δρομολόγιον.

Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω δρομολογίου ἐμπορικαὶ ἀμαξοστοιχίαι κυκλοφοροῦσι τρις τῆς ἐβδομάδος μετὰξὺ Πειραιῶς, Κορίνθου, Ναυπλίου.

Ἀπὸ τῆς 1ης προσηκούς Σεπτεμβρίου

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

διὰ ξενοδοχείου ὀλοκλήρου ἢ ἀπέναντι τοῦ Νέου Θεάτρου μεγάλοι οἰκία Κανάκη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΕΑΤΟΚΗΡΙΑ

Ὡς γνωστὸν, ἐν Πειραιεὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τινος ἐργοστασίου στεατοκηρίων, ἐφαρμύλλον κατὰ πάντα τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο τὸ κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΑΡΩΝΗ παράγει καθ' ἑκάστην χιλιάδα δεμάτων (μάτζων) στεατοκηρίων καλῆς ποιότητος καὶ εὐθνήων, με ἀδελφῆς φῶς, καὶ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ νέου κ. Κωνστ. Καράνη, υἱοῦ, εἰδικῶς εἰς τὴν ἐβρώπηνη σπουδασάντος τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιομηχανίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Καπικιαρῆς, ἀριθ. 22

Εἰς τὸ χρηροπλαστεῖον τοῦ ἰδίου κ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΡΩΝΗ

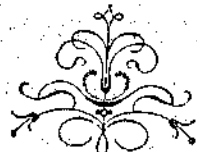
ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΟΥΣΕΙΑ

Φυσιολογικόν. Τετάρτην καὶ Σάββατον 9-12 π. μ. Ἀκρόπολις. Ἀνοικτὴ καθ' ἡμέραν. Μουσεῖον Ἀκροπόλεως 9-12 π. μ. 2-7 μ. μ. Κατὰ Κορινθίαν μόνον π. μ. Κεντρικῶν Μουσείων 9-12 π. μ. 2-4 μ. μ. Τὴν Κυριακὴν μόνον μ. μ. Συλλογαὶ Πολυτεχνείου. 10-12 π. μ. 2-4 μ. μ. Ἐξαρτῶνται αἱ Κυριακαὶ καὶ Δευτέρα ἡ π. μ. Ἐξέδοξ δρ. 1, Τὸ Σάββατον δωρεάν. Ἰδιωτικαὶ Συλλογαὶ. Ἀμπεραυ, Καρκαπάνου, Σλημαν. Προσιταὶ ἐπ' ἀδεία.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἄριστος Πάγος. Συνεδριάσεις 10 π. μ. Ἐφετερίων τῶν Τμημάτων Ἐφέσεις προδικαστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων. Κατὰ Τρίτην. 2ον Σινοπετικαί. Πέμπτην. 2ον Συνήθεο Παράσκευῆν. Πρωτοδικεῖον. 1ον Τμήμα. Συνήθεο κατὰ Τρίτην. 2ον Σινοπετικαί. Σάββατον. 3ον

ΒΙΒΛΙΟΠΡΑΞΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΤΙΟΣ ΕΞΕΔΟΘΗ

ΦΑΟΥΣΤ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΓΚΑΙΤΕ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ

ὑπὸ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

Μετὰ 65 βολογραφήματων καὶ 14 φωτογραφιῶν

κατὰ

Α. ΚΡΕΔΙΓΓ

Τεύχος πρῶτον

Ὁ Φάουστ ἐκτυπωθήσεται μετ' ἐξαιρέτου φιλοκαλλίας ἐν Γερμανίᾳ, δημοσιευθήσεται δὲ εἰς ἑπτὰ τεύχη, ἐκδιδόμενα κατὰ μῆνα ἑκάστον δὲ τεύχος, συγκεκμημένον ἐκ τριῶν τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα 4ον καὶ κοσμοῦμενον ὑπὸ δύο ὀλοσελιδίων φωτογραφιῶν καὶ πολλῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκότων, τιμᾶτι ἐν Ἀθῆναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 4. Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρ. 4. — Ὀλοκλήρον τὸ σύγγραμμα, προπληροῦμενον, τιμᾶται ἐν Ἀθῆναις δραχ. 24. Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρ. 24. Ὁ λαμβάνων τὰ πρῶτον τεύχος θεωρεῖται συνδρομητὴς καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τὴν συνέχειαν μέχρι τέλους τοῦ συγγράμματος.

Συνδρομητὰς ἐγγράφουσι πάντα τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

Ὁ ἐκδότης ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΠΕΚ

Ἐμπορικὰ καὶ ἴον Ἐφέσεις, Τετάρτην. 5ον Ποινικὰ, Δευτέραν, Πέμπτην, Παρασκευῆν.

Ἔραι συνεδριάσεως 3ον Τμ. καὶ Πλημμελειοδικεῖου 10 π. μ. Τῶν ἄλλων 2 μ. μ. Εἰρηνοδικεῖα. Α'. Βορείου Πλευρᾶς. Τρίτην καὶ Σάββατον 9 π. μ. Β'. Δευτέραν καὶ Πέμπτην 2 μ. μ. Νοτίου Πλευρᾶς Παρασκευῆν 4 μ. μ. Πτατοματοδικεῖον. Δευτέραν καὶ Πέμπτην 9 π. μ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Δύο ἀναγνωστήρια 9-12 π. μ. 2-4 μ. μ. πλὴν τῶν ἑορτῶν. Δανεῖζονται βιβλία Τετάρτην καὶ Σάββατον. Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς. Ἀναγνωστήριον 9-12 π. μ. καὶ 2-5 μ. μ. πλὴν τῶν ἑορτῶν, καθ' ἑσπερινὰς ἢ Βουλῆ. Βιβλιοθήκη Παρνασσῶ. Προσιτὴ εἰς τὰ μέλη, τοὺς συνδρομητὰς καὶ εἰς πάντα αἰτήσαντα.

Table with columns: Ημερομηνία, Ημέρα, Ημερολόγιον. Contains dates from 14 to 20 May and corresponding days of the week and calendar names.

Ανατολή 5.4'. Δύσις 6.50'. Μέγεθος ημέρας 13.46'.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

2 Μαΐου. Κατά τήν ἡμέραν ταύτην τελεῖται ἡ μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου...

3 Μαΐου. Κυριακή τῆς Σαμαριτίδος. Ἡ Σαμαριτία, ἥς μνησθὲν ποιεῖται τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ...

4 Μαΐου. Ἡ μάρτυς Πελαγία κατήγετο ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας...

6 Μαΐου. Ὁ θῆς Ἰωὸς τοῦ πολυάθλου, οὗτινος κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἐκκλησία τελεῖ τὴν μνήμην προβάλλουσα αὐτὸν εἰς παράδειγμα...

7 Μαΐου. Ἐπὶ αὐτοκράτορος Κωνσταντίου τῷ 346 καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων...

8 Μαΐου. Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου τελεῖται κυρίως τῇ 26 Ἰουλίου...

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διωρίσθη πρόξενός τῆς Ἑλλάδος ἐν Τυρνίδι ὁ κ. Μιλτ. Ὀργωνίης. Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ γενήσονται τῇ 5 ἐπιόντῃ...

ΕΙΧΘΡΙΑ. Ἐνθουσιώδους ὑπόδοξης ἔτυχεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐν Ἀργεῖ, Ναυπλίῳ, Τριπόλει...

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Δί. κ. τὸ Ὄ. ἐκεῖνο, ὅπερ προηγεῖται τῶν Ἰρλανδικῶν ὀνομάτων...

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ. Ἡ πρωτότοκος συνάδελφος Ἐστία ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. ΕΚ ΡΩΜΗΣ. Εἰς θεὸς ὠθησκόν, (τέλος) ὑπὸ Νεοκλέους Καζάρ.

φόρους, πάλαι, ἀπαγγέλλον τὰς ποιήσεις του, καὶ ὅστις ἐπιμαλεῖται γερμανός Ὀμηρός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιπύλου παρὰ τὴν Μαγνησίαν γερμανός τις ἀρχαιολόγος ἀνεκάλυψεν ἀνάγλυπον τοῦ Νιόβης ἀρχαίουτατον...

ΕΚ ΡΩΜΗΣ. Ἐπὶ τῷ ΔΕΛΤΙῳ. Ἡμερολόγιον. Ἐορταί τῆς ἑβδομάδος. Μικραὶ εἰδήσεις. Ἰδιαίτερα γράμματα.

Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ κοινωνικὴ τάξις ἐν Ἑυρώπῃ εἶχεν ἤδη ἀνατραπῆ τέλειον μετὰ τὴν διέλευσιν τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους...

Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης κατὰ τὴν ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης...

Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης κατὰ τὴν ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης...

ΕΒΔΟΜΑΣ. ΣΥΝΑΡΟΜΗ. ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΩΡΤΕΑ. Ἐν Ἑλλάδι Ἀρ. 10. Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12. ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. ΕΚ ΡΩΜΗΣ. Εἰς θεὸς ὠθησκόν, (τέλος) ὑπὸ Νεοκλέους Καζάρ. ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. Ἡ εορτὴ τῶν ἀνθέων...

ΕΚ ΡΩΜΗΣ. Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ κοινωνικὴ τάξις ἐν Ἑυρώπῃ εἶχεν ἤδη ἀνατραπῆ τέλειον μετὰ τὴν διέλευσιν τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους...

Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης κατὰ τὴν ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης...

Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης κατὰ τὴν ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης...

Εἰς θεὸς ὠθησκόν. Ἡ ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης κατὰ τὴν ἐκδοσὶν Καλλιτεχνικῆς Πανακοθῆνης...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

«τὸ ἄστρον πίπτει, ἢ γῆ σίσταται, εἶνε ἢ σφύρα τοῦ σὺμπαντος.» Οἱ βάρβαροι οὗτοι εἶνε ἀληθῶς ἀκαταπόνητοι ἐν τῇ καταστροφῇ καὶ τῇ ἐρημώσει...

είνε ο υπέρτατος διαιτητής, του οποίου η έτοιμηγορία αποτελεί νόμον. Κατέστη πνευματικός και κοσμικός ηγεμών συγχρόνως, είναι κύριος ψυχών άμα και σωμάτων, αλλά το πνευματικόν αυτό ζήλος είναι το τρομερότερον, το τελειοφορότερον, μη διατάζον να αιώρηθη και επί της κεφαλής βασιλείων. Αυτός κρατεί την μυστικήν κλειδα των άπορρήτων πάσης γνώσεως και πάσης επιστήμης. Ο κόσμος είναι βεβουλισμένος εν τω ζήλω της άμαθείας και της άγνοιας, μόνος δέ ο Πάπας κρατεί επί της ήμισέστον λαμπάδα της γνώσεως, έστω και άτίλου. Διά του φανατικού άββα του Clair-neaux, διά του άγγελικού διδάκτορος (1), δι' άπάντων των μυστικών εκείνων ήρώων του Καθολικισμού, των πρωταγωνιστούντων κατά την μακράν νύκτα του μέσου αιώνα, έρμηνεύει ο Πάπας τους άποκρύφτους νόμους της δημιουργίας, της ζωής, της σοφίας και είναι αι έρμηνεύει αυτά άλάνθαστα θέσφατα, άπέναντι των οποίων ούδέν ισχύει η λογική του Αριστοτέλους, αι θεωρίαι του Αβελάρδου, αι φυσικαί έρέυναι Αλβέρτου του Μεγάλου και Ρογήρου του Βίκωνος. Ο κόσμος εκείνος πιστεύει, και θέλει να πιστεύει, να ζήσει ανακαινισμένος εν τή πίστει, ο δέ Πάπας είναι ο υπέρτατος άρχιερεύς της πίστεως. Ούτως άνεγείρονται εις περιφανές μνημόσυνον της πίστεως ταύτης αι άγιώτατοι εκείνοι χριστιανικαί Μητροπόλεις της Δύσεως, προς θεμελίωσιν των οποίων δίδουσι την χεέρα η γοθτική έπιπέσεις και η χριστιανική πίστις, θαυμάσια άποκαλύψεις της νέας τέχνης, ήτις εκήρτυεν ήδη τον λόγον αυτής διά της αρχιτεκτονικής του γοθικού ρυθμού. Έν τοις υπό των ζηλωτών του Καθολικισμού, βασιλείων, μεγιστάνων, έπαιτών, ιδουθήσαι και συντηρούμενοι μνημείων ευρίσκουσι άσουλαν αι Μοσαϊκί, φυγάδες από του λοιπού κόσμου, κληρος των μελαγχολικών εκείνων πνευμάτων, των φευγόντων την τύρην του βίου και ζητούντων παραουθίαν της τεθλιμμένης ψυχής των εν τή θραπέει των γραμμάτων και των τεχνών. Βραχύς έτι χρόνος, και από των σκοτεινών τουτών ασύλων θέλει άνατείλει το παράκλητον πνεύμα της κοινωνικής παλιγγενεσίας. Μέγα ιστορικόν θαύμα θέλει τελεσθῆ. Η ελληνική επιστήμη, διά της άραβικής μεταμπίσεως κατά πρώτον, και είτα διά της εκ του Βυζαντίου τραγικής αυτής προγραφής, θέλει έμφυσήσει πνεύμα ζωής και ενεργείας εις τον μυστικόν και ύπνοβατούντα τουτον κόσμον της Δύσεως, ίνα έπηρ τῷ πιστεύω της νέας ιστορικής ζωής, ήτις όσημέραι άποκαλύπτεται τῇ ευρωπαϊκῇ ανθρωπότητι. Παράδοxon μεθυστικόν κρῆμα χριστιανισμού και έλληνισμού, όπτασίας και έργηδός, ρεμβασιμῶν και δράσεως καταλαμβάνει το ευρωπαϊκόν πνεύμα εν Ιταλίᾳ, εν Ισπανίᾳ, εν Γερμανίᾳ, εν Γαλλίᾳ, πανταχοῦ σχεδόν της Δύσεως. Αρ- χαιμῶν του δεκάτου τετάρτου αιώνα, ο τελευταίος των μεγάλων ραψωδῶν της Ευρώπης, ο Δάντης Αλλιγιέρης, ψάλλει τῇ

(1) Του αγίου Βερνάρδου και Θωμά του Ακινάτου.

θεῶν Καμφιδιαν, και βαθμηδόν άποκαλύπτουσι τὰ θαυμάσια της τέχνης εν υπερφύσει συλλήψεσιν οι Πισάται, οι Γιώττοι, άπαντες άντι πραγματικότητος ύπουτυπῶντες θεῖα δράματα, μυστικοί πρόδρομοί των μεγάλων ανδρῶν του αιώνα, όν άπνευμῶνευσιν η εύνημοσύνη των ανθρωπίνων γε- νεων υπό το όνομα του εθνικού Πάπα Λέοντος του δεκάτου.

Εις τον έξοχον τουτον συνώνυμόν σου, εις τους προκατόχους αυτού άνήκει, ω Λέον, η μεγάλη αυτή ιστορική έργασία, ης περιφανῆ μέχρι της σήμερον τηρούνται τὰ ίχνη πανταχοῦ της Ευρώπης, η δέ αιώνια πόλις είναι η περιφανοστάτη διακήρυξις. Ουδέμια ειλκρινής και εύσυνειδήτους ιστορία δύναται ν' άρνηθῆ τὰς υπηρεσίας ταύτας του Καθολικισμού εν ταις τέχναις, εν τοις γράμμασιν, εν ταις επιστήμαις, εν τῷ χριστιανικῷ προσηλυτισμῷ των βαρβάρων του παλαιοῦ και του νέου κόσμου. Δεν σκοπεύω και εγώ, εν τῇ σμικρότητι μου, ν' άρνηθῶ την αλήθειαν ταύτην. Γινώσκω, υπέρτατε ποντιφίξ, όποση δύναμις μεγαλοφυίας έξηγ- τλήθη εκ του ανθρωπίνου οργανισμού προς κατασκευην των θεῶν εκείνων δημιουργη- μάτων της τέχνης γινώσκω μεθ' όποσου ζήλου εργάσθη η Εκκλησία προς προσηλυ- τισμόν των άπίστων. Αλλ' ήλθον είτα η- μέραι δυσμενείς διά την άγιαν έδραν. Αυτή, ήτις έταπεινώσε λαούς και αυτοκράτορας, ήσθάνθη αιφνιδίως έαυτην τιτωσσομένην υπό βέλουσ δηλητηριώδους. Άνδρες ισχυ- ροί ενώπιον κυρίου έξηλθον αίφνης, άμφι- σθητότερον των θεῶν μεγαλειότητα του διαδόχου του αγίου Πέτρου, άρνούμενοι ν' άσπασθῶσι τὰ κράσπεδα εκείνου, άτινα ή- σπασθῶσαν άλλοτε, πρηγείς και τεταπεινω- μένοι, βασιλείς και μεγιστάνες, δεν επί- στενον πλέον ουτοι, ουτε το μεγαλειόν των χριστιανικών Μητροπόλεων έθειγέν αυτοῦς, ουτε κατενύσσοντο υπό της ιερᾶς μελωδίας των θρησκευτικῶν ύμνων, των εν αυταῖς ψαλλομένων. Εξήτησαν να καταβιάσασιν τον Πάπαν από του ιεροῦ στυλοβάτου, εφ' ου άνεβίθασεν αυτόν από αιώων η καθο- λική ευσέβεια, ν' άμασθηθῶσαι το θεῖον αυτού κύρος, να καταστήσασιν αυτόν κοι- νόν, ως ένα των λοιπῶν ανθρωπῶν.

Διότι έγγραφή εν τῇ ιστορίᾳ, ότι νεός κό- σμος δεν δύναται να ζήση, η διά νέων ιδεῶν, διά νέας επιστήμης, διά νέας θρη- σκειάς.

Καθ' όν χρόνον ο παπισμός δρέπει τὰς ωραιότητας των δαφνῶν του εν τῷ κοινο- νικῷ βίῳ της Ευρώπης, βασιλείς δέ και αυτοκράτορες κύπτουσι πρό αυτού, και η τέχνη κομῆι αυτόν διά των καλλίστων αν- θείων της, του Πάπα το άστρον άρχεται άμαυρούμενον. Ο θεός του Βατικανου δεν εμπνέει πλέον την πίστιν και τον ένθουσια- σμόν το κοσμικῶν ζήλος εγείρεται κατά του πνευματικῶν, ζητούν να θουμματίσῃ αυτό. Ανακαινίζεται και πάλιν ο παλαιός άγών της πολιτείας και της εκκλησίας, αλλά δέ- άλλων όπλων, μάλλον ισχυρῶν, μάλλον τε- λεσοφῶν. Η κριτική, η ανάλυσις, η επι- στήμη είναι τα όπλα των νέων Γελλάνων, των άρνούμενων το κύρος της άλκανθίστου

ποτε τασούτων συνετέλεσεν εις την σωτηρίαν και την κοινωνικήν σύνθεσιν της ευρωπαϊ- κῆς ανθρωπότητος.

Αλλά δεν κατέφθειραν την ισχύν του Πάπα βασιλείως, το κύρος του Πάπα πον- τιφικός, τὰ άνομηματα των Παπῶν, η στενή αυτών διάνοια, το δυστυχές non pos- sumus ενώπιον των νέων ιδεῶν, η αφο- σίσις εις την παράδοσιν του παρελθόντος, το κύρος του Πάπα κατέφθειρεν αυτή η ιστορική δύναμις των πραγμάτων, η θρη- σκειά των νέων ιδεῶν, πρό της οποίας έξ- ελιπεν η δύναμις της παπικής θρησκείας. Οι αιώνας παρήλθον, οι ανθρωποι μετεβλή- θησαν, μόνος δ' ο Πάπας διετέλεσεν άμε- τάβλητος. Αι επαναστάσεις των τελευ- ταιων αιώων έτροποποίησαν άπαντας τους κοινωνικούς θεσμούς των ανθρωπῶν, εξαίρουμένου του θεσμοῦ του Πάπα. Και άποθνήσκει ούτος όσημέραι, το κύρος αυτού εκλείπει, διατελει εκ φόβου αθέατος από των οφθαλμῶν των ανθρωπῶν, ώσωνει η πρώτη μετ' αυτών συγκοινωνία ήθελε δια- λύσει αυτόν εις κοινότρον, ως διαλύονται νεκρά τινα σώματα εκ του παρελθόντος βίου, επί μακρούς αιώνας έρημητικῆς κε- κλεισμένα, καταρρέοντα δέ άμα τῇ πρώτῃ αυτών επιφύσει υπό του φωτός και της άτμοσφαιρας.

Σήμερον ο Πάπας άπόλεσε την κοσμικήν αυτου άρχήν επί της Ρώμης, ουχι διότι η δω- ρεά, ην άξίουσιν οι Καθολικοί, ότι πάλαι ποτε έλαβε Ρωμαῖος τις ιεράρχης δεν άπο- δέκνυται ιστορικῶς αληθής, αλλά διότι άποδεικνυται εναντία προς τὰς αρχάς και τὰς ιδέας, τὰς διεπύσας τον νεώτερον βίον. Και εν τούτοις ο Πάπας συνωμοτεί κατά την στιγμήν ταύτην μετὰ πάντων των άν- τιδραστικῶν στοιχείων της ευρωπαϊκῆς κοι- νότητας προς παλινόρθωσιν καθεστῶτος, άνε- κλήτως καταδικασθέντος υπό της ιστορι- κῆς Νεμεσεως. Ωσωνει οὐδεν έμαθε και ουδεν απέμαθε κατά το μακρόν του βίου του διάστημα, διδαι χεира συνδιαλλαγῆς, ποτε εις την άπ' αιώων έχθραν αυτού, την Ορθόδοξον Εκκλησίαν, ποτε εις τους άσπονδατούς των αντιδραστικῶν διακτῶν του, υποχωρῶν εις τους μέν, ίνα υποτάξῃ υπό το κράτος αυτού τους ατιθάσους. Φέ- ρει ανά χεῖρας το σκοτεινόν βιβλίον του Δεμαίτρου, την άγιαν ταύτην έκφρασιν του αντιδραστικῶν πνεύματος του αιώνα, διά τουτου πρόσπαθῶν να υποτάξῃ λαούς και κυβερνήσεις, ως το ευαγγελίον της πο- λιτικῆς αυτού, και δεν έννοει όποιαν υπέ- στη αλλοίωσιν το ανθρωπίνον πνεύμα, άφ' ης ήμέρας κατίσχυσαν τελειόν εν τοις άνω- τέροις και τοις κατωτέροις κύκλοις των ανθρωπῶν τὰ δεδομένα και τὰ πορίσματα των θετικῶν επιστημῶν, και δεν έννοει ότι η εν έτει 1870 κατάληξις της ρωμαϊκῆς Ρορία-ρια υπό των Ιταλικῶν στρατευμάτων είναι η πρώτη άρχῆ εκτελέσεως της μακρᾶς ιστορικής έτοιμηγορίας των αιώων κατά του Πάπα βασιλείως, των λοιπῶν άπολειπομέ- νων εις τον χρόνον, στερουμένου του Βα- τικανου του παγκοσμίου αυτοῦ πνευματικῶν κύρους, και καθισταμένου του Πάπα, επί του παρόντος, άπλου επισκόπου της Ρώμης.

Είνε τραγικόν αληθῶς το φαινόμενον τούτου πτώσεως, άξιον του χρωστήρος του μεγίστου των τεχνιτῶν, της εμπεισεως του υπάτου των αιδῶν. Η πτώσις του Πάπα είναι εφάμιλλος της πτώσεως του Σατανᾶ, διότι ουδεις κατελήθη υπό τού- τῆς υπερπροσούνης, ίσης τῇ του άποστάτου τούτου άγγελου, όσον ο επί του Βατικανου επί αιώνας δεσπόσας των συνειδήσεων του ανθρωπίνου γένους.

Και ήδη κομίσαστε τὰ επιτάφια σάβανα του ψυχοραγούντος. Μετὰ τινα χρόνον ο Πάπας βασιλεύς, ο Πάπας ποντιφίξ, ο Πάπας δεσμῶτης θέλουσιν άνήκει εις την ιστορίαν.

Την έσπέραν της ήμέρας εκείνης επλα- νώμην μόνος επί της πλατείας του αγίου Πέτρου. Η άλλοτε, εν τῇ άκμῇ της δυνά- μεις των Παπῶν, θουρωδῶδης πλατεία εις σιωπηλή σήμερον, του κέντρου της ζωής και της κινήσεως μεταθεθέντος επί της άλ- λης όχθης του Τιβέρεως, εν ταις περι το Κυρηναίον λεωφορίας και πλατείας. Η πλατεία αυτή λαμβάνει όσημέραι αρχαιολο- γικόν μάλλον ένδιαφέρον, όπως εν γένει η Ρώμη της δεξιᾶς όχθης του Τιβέρεως, ενθα το Βατικανόν. Οποία αισθήματα έντούτοις εξεγείρονται ένταυθα εν τῷ πνεύματι και του σκεπτικωτάτου παρατηρητοῦ! Ανε- λογησθῆν την εποχήν, καθ' ην ο Πάπας, κυρίαρχος του σύμπαντος, ήτο το κέντρον της ζωής και ενεργείας του κόσμου, δίδων το πρόσταγμα εις λαούς και ηγεμόνας. Σή- μερον σιωπή βασιλεύει ο δύνων ήλιος ρί- ππει τὰς τελευταίας άκτινάς του επί των βέλων του Βατικανου και νομίζεις, ότι ρί- ππει αυτές επί ερειπίων. Εσοντα ήμέραν τινα ταῦτα αληθῶς ερείπια, άνευ Πάπα, άνευ Καρδινάλιων, άνευ Έλβετῶν σωμα- τοφυλάκων. Τὰ εν τῷ Βατικανῷ άποκεί- μενα μνημεία της διανοίας και της τέχνης, όσων ήθελε φρεσθῆ ο χρόνος, θέλουσι τότε μετενεθῆ εν άλλῃ μουσειῷ, υπό διάφορον πνεύμα υφισταμένου, όλίγα δέ ερείπια των τεχνῶν του τεραστίου τουτου οικοδορήμα- τος θέλουσι μαρτυρεῖ τον χάρον, ενθα ποτε υπήρξε το κέντρον μεγάλης θρησκευτικῆς δυνάμεως.

Αμα τῇ δύσει του ήλιου έσπευδον να καταλίπω τον χάρον εκείνον, εκ του φόβου των αναθυμιάσεων των περι τὰς όχθας του Τιβέρεως τελεμάτων κατά την ώραν ταύ- την του έτους, καθ' ην η mal aria λυμαί- νεται την περίξ άτμοσφαιραν. Ως και αυτή η φύσις κατεδίκασε τὰ μέρη ταῦτα. Ο- ποία ζωη και υγεία περι το Κυρηναίον, ενθα άπλοῦσαι η νέα πολιξ Έρρίψα, άπερ- χόμενος, περιλυπον βλέμμα επί τινος πα- ραθύρου του Βατικανου, ενθα εις η κατοικ- ία του Πάπα. Ανωρθός τις έφραίνετο δ- πισθεν της ύδου. Ο Πάπας ήτο ίσως ο- τος, ο ιστάμενος ούτωσιν σκεπτικός εν μέσω της εγκατάλειψεως ταύτης. Οποία οδύνη άρα σπαράσσει τὰ στήθη του ανθρωπου τουτου εν μέσω του νέου κόσμου, τον ό- ποιον άγνωσεί, και τον όποιον ουτε θέλει να κατανοήσῃ, άλλ' όστις κατ' άνάγκην έπι- βάλλεται όσημέραι εκ της ιστορίας, άναγ-

καίον πόρισμα της επιστημονικής και έπα- ναστατικής έργασίας του αιώνα.

Ο Πάπας είναι σήμερον αληθῶς ο τελευ- ταίος κάτοικος του Βατικανου, εν συντριβῇ καρδίας επιφώνων προς τον νεον τουτον κό- σμον τον άπελπιν εκείνον του θνήσκοντος μονομάχου άποχαριτεσιμόν:

Moriturus te salutat.

N. KAZAZHS

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η φαιδρά της πρωτομαζίας έορτή έπα- νηγυρισθῆ χθες μετὰ της συνήθους ευθυμίας και χάριτος. Τα ανθοστόλιστα προάστεια της πόλεως έλαφυραγωγῆθησαν υπό των έορταστῶν σπονδαί δε συνεχεις και δαψι- λεις εκορπούον την χαράν και προεκάλλουσαν άσματα και διαχύσεις ότε μεν τρυφερόν αισθημάτων, ότε δε δινου, των δύο τουτων δροσιστικῶν της καρδιάς.

Οι νέοι ιδίξ προσεπέθουον διά παντός τρόπου ν' ακολουθήσασιν την συμβουλήν του ποιητοῦ, ουτινος το Δρῆσάτε έγένετο από πολλου το άπαραιτητον της ήμέρας έμβα- τήριον, και να χαρῶσι τον Μάϊον των. Οι δε πρεσβύτεροι άμφοτέρων των γενῶν έσπευ- δον και αυτοί όπου άνθη και ζωη και κί- νησις, μετ' έπιμονῆς συμφορούμενοι προς την θάλλουσαν νεότητα και μη θέλοντες και καλά να έννοήσασιν, ότι πρέπει πλέον ν' αντικαταστήσασιν διά του παρήλθον τό- : Παρέρχοντα ι αι άνθηραι του έαρος μυρσιναι!

Η Θρησκική Αδαλφότης, από πολλου άθε- ρύως αλλά τελεσοφῶς παρ' ημῖν έργα- ζομένη, ανέλαβε να συναγάγῃ έράνος υπερ των θυμάτων της πυρκαϊᾶς του Μεγάλου Ρευματος.

Εκατοντάδες οικογενειῶν εύλογοῦσιν ήδη τον ιερόν της σκοπόν. Αι μὲν, διότι θα λά- βωσι δε αυτής τον ύδολον της χάριτος, ίνα ένδύσασιν και θρεψῶσιν επί μικρον τὰ πι- νῶντα και γυμνητεῦντα τέκνα των, αι δε, διότι θα έξασκησασιν δι' αυτής την υπερ- τάτην των αγαθοεργῶν.

Και ούτως εν τῷ έργῷ της ευπλαγγίας υπερ δυσμοίρων αδελφῶν επαξίως θα αντι- προσωπευθῇ η Έλληνική πρωτεύουσα, άπα- μεναύσης πάντοτε της ευγενούς πρωτοβου- λίας εις την συμπαθῆ τριάδα των κυριῶν, αίτινες έσπευσαν να πρωταγωνιστήσασιν διά της δοθείσης ήδη φιλανθρωπικῆς εν τῷ Ω- δειῷ έσπεριδος.

Και θ' άποδείξωσιν έτι οι ευεργετούντες — τουτο δε και μόνον ήρκει, ίνα συντελε- σθῶσιν ουχι προσωραί άπλαί, αλλά θυσιαί — θ' άποδείξωσιν ότι οι συνδέοντες την πρω- τεύουσαν του Έλληνισμού προς την πρω- τεύουσαν της Ελλάδος δεσμοί, μεθ' όλα τὰ οικονομικά δεινά της τελευταίας, είναι δε- σμοί στοργῆς και συμπαθείας άλυτοι.

Οι Άγγλοι — τὰ καλά τὰ παλληκαρία ξερουν — άλλο μονοπάτι — άφου ματαίως εκοπίασαν ν' άποδείξωσιν εις τους κρητας

ὅτι ἡ σημαία των δὲν διαφέρει πολὺ τῆς Ἑλληνικῆς, ὡς ἐξουσα καὶ κυανῶν χρωμάτων...

Ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ καταγίνονται νὰ φέρωσιν εἰς θεογνωσίαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα...

Ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ καταγίνονται νὰ φέρωσιν εἰς θεογνωσίαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα...

Ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ καταγίνονται νὰ φέρωσιν εἰς θεογνωσίαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα...

Ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ καταγίνονται νὰ φέρωσιν εἰς θεογνωσίαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα...

Ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ καταγίνονται νὰ φέρωσιν εἰς θεογνωσίαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα...

Ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ καταγίνονται νὰ φέρωσιν εἰς θεογνωσίαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα...

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΝΘΩΝ

Πονοῦσιν ἀπ' αὐτὴν καὶ τὰ φυτὰ; ποιεῖ ἡ ρόδι, ὁ κρῖνος καὶ τὸ αἰγύκλημα...

Τοῦτο μόνον ἐγνωρίζε, τοῦτο εἶπεν οὐδὲς δὲ τὸν εἶχε διδάξει ὅτι οφείλεται καὶ ὀλίγη εἰς τὰ ζῶα εὐπλαγχνία.

Ἄλλ' ὅλοι ἐκείνοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς σκηνῆς ἐσηκίθησαν μίαν ἔτι φορὰν ὅτι αἰωνίως θὰ πάσχωσι τὰ ἀτυχῆ ζῶα, ἐν ὧν δὲν ληφθῆ μέτρον τι διδάσκον, ἐπιτάσσον τὴν πρὸς ταῦτα εὐπλαγχνίαν;

Ἄν ἄλλοτε καταδικάζετο εἰς θάνατον ὁ παῖς ὁ τυφλῶσας γλαύκα, νῦν οὐδένα εἶχε νὰ φοβηθῆ. Ὑπάρχουσι μάλιστα παραδείγματα πρόσφατα...

Καὶ ἐν τούτοις, ἀξιοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἰσότητιμίας πρὸς τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη!

Ὅλγια ἐπι τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Ἐν τῶν γνωρισμάτων, ἐξ ὧν φαίνεται ἡ ὑπεροχὴ λαοῦ πεπολιτισμένου ἀπὸ λαῶν βάρβαρον, εἶνε καὶ ἡ πρὸς τὰ ζῶα εὐπλαγχνία.

Παρ' ἡμῖν δέ; Παρ' ἡμῖν, καταρηθέντος πρὸ πινος χάριν εὐπλαγχνίας ἰσως τοῦ κυνοφόνου ροπαίου, εἰσήχη ἡ χρῆσις τῆς στρυγνίνης.

Καὶ ἀν τὰ εἶπη τις, ἀν τὰ ἐπαναλάβη δὶς, τρίς, μυριάκις, ὅλα μάταια.

Καὶ τὸ διὰ του ἐκείνο ἐν τούτοις εἶνε τὸ αὐτὸ, δι' ὃ συνελήφθη καὶ ἀπήχη προχῆς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὁ ἀνηλεὲς δειρας τὸν ἵππου.

Τὰς ὀλγὰς ταύτας γραμμὰς ἀφιερῶμεν εἰς τοὺς κ.κ. εὐπλαγχνοὺς θεατὰς τῆς προχῆσαντῆς παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συνταγματος σκηνῆς!

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΝΘΩΝ

Πονοῦσιν ἀπ' αὐτὴν καὶ τὰ φυτὰ; ποιεῖ ἡ ρόδι, ὁ κρῖνος καὶ τὸ αἰγύκλημα...

ὅχι ὁ Θεὸς εἶνε τόσον καλός, ὥστε ἄλλως βεβαίως θὰ διέταξε τὰ τῶν ἀνθρώπων μάλιστα χαρὰν αἰσθάνονταί τὰ ταῦτα ἀμύθητον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρωτομαγιάς...

Πάντοτε, πάντοτε, καθ' ἑκάστην τοῦ χρόνου ἡμέραν, ἐν ἀνθος ἔρχεται διὰ τῆς θείας ἡ τοῦ μύρου του νὰ ἐνσταλαξῆ βάλσαμον γλυκὺ εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἄλλα μία μὲν εἶνε ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς δόξης των...

Χαιρετε λοιπὸν, εὐγενεῖς προνομιούχοι ὑπάρχεις, ἀναθαλοῦσαί τὴν πρώτην στιγμήν, καθ' ἣν τὸ συμπαθὲς τῆς θεότητος βλέμμα περιέβαλε καὶ ηὐλόγησε τὴν γῆν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δημιουργίας...

Τὸν ὕμνον σας, ἀνθὲ προσφιλεῖ, δὲν ἀνεμένετε βεβαίως νὰ ἀκούσῃτε παρ' ἐμοῦ. Ἀπὸ αἰῶνων αἱ Μοῦσαι ἐξήνετησαν πάσαν ἐκφρασίν καὶ πάσαν τῶν ἰδεῶν αἱ μεγαλείτεροι νόες...

Πτωχὴ καὶ ταπεινὴ ἐγὼ κόρη, οὐδ' ἐστεμμένης ὕλας θωπεύουσα τὰς καρδιάς, οὐδὲ τῆς σοφίας κατέχουσα τὸ βιβλίον ἐδοκίμασα, ὑπερορῶσα τὴν δυνάμει μου...

νεὺς τῆς εὐγνωμοσύνης μου, θέλω νὰ προσθέσω δύο λέξεις, αἰτινες κατ' ἐμὲ εἶνε ὁ ὕψιστος χαρακτηρισμὸς τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄγνωμονα τέκνα — πολὺ ἕλιγα εὐτυχῶς — ἀρνοῦνται ἐνίοτε ἢ προσποιῶνται, ὅτι ἀρνοῦνται τὸν Πατέρα.

Ὁ ἀθεὸς ἐπιμένει εἰς τὴν ἀρνησίν του ἄλλα μόλις θελήσῃ νὰ εἰσπνεύσῃ τὰ μύρα τοῦ ἱεροῦ ἢ τοῦ ῥόδου, γλυκὺς, ἤρεμος, ἀνεπαίσθητος ἐξέρχεται τοῦ στήθους του ἀνεγνωμῶν καὶ εἶνε ὁ στόνος οὗτος στόνος ἀνακουφίσεως, ἐν ἐκπέμψει ἡ τῆος τυφλῆ ψυχῆ, ἥτις προσέβλεψε καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἀρώματι ἐνός ἀνθρώπου τὸν Πατέρα, ὃν εἶχεν ἀπαρνήθη.

ΑΡΙΑΔΗΗ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ

Φύσε, ἀγαράκι, ἔ τὰ παριὰ καὶ σπράξε τὴν βαρκούλα, νὰ πάσω πέρα τὴν στερεὰ προτοῦ τὰ λὰμψ' ἢ αὐγούλα.

Φύσε, γοργὰ νὰ πεταχθῶ ἔ τὴν γῆ τὴν μηρικὴ μου, φύσε, ἀγαράκι φροσερὸ, νὰ ἰδῶ τὴν ἀκριβὴ μου.

Νὰ τὴν ἰδῶ μετ' τὴν κρυφή τὴν ὄρα ποῦ κοιμάται, καὶ νὰ σταθῶ νὰ ὄνειρεθῆ, ν' ἀκούσω ἂν με θυμιάται.

Ἄκου ἡ φωνὴ τοῦ πετεινοῦ πῶς ἀγγουκιέται πάλι, φέξτε, ἀστερία ἔ οὐρανοῦ, νὰ ἰδῶ τὸ περίγαλι.

Γ. ΜΑΡΤΙΝΕΙΛΗΣ

ΞΕΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΕΝ ΧΑΛΕΠΑΙ

Τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ Κερά-Λενάκι, παρασταθεῖσα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ κινὰ, ἤκουσε τοὺς μιμητικῶδεις ἐκείνους λόγους, οἵτινες τὸσην τὴν προξέννησαν ἀραχτῆν...

Τὸ μήνυμα, τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει πρὸ ὀλίγου ἀνα παρὰ σῆμα τοῦ θά ἔχουσε χαράκις εἰς τὸ κροκάκι τοῦ πασσῶ, ἦτο δι' αὐτὸν κεραυνός, καίτοι κροκάκι ἐγγωρίζεν, ὥστε νὰ μὴ τὴ φωνὴ ἀνεπίστοτον...

Τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ Κερά-Λενάκι, παρασταθεῖσα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ κινὰ, ἤκουσε τοὺς μιμητικῶδεις ἐκείνους λόγους...

Ἄλλ' ἐν τῷ ἅμα τῇ περιστάτῳ ἡ ἐραμία εἰκὼν τῆς, ἡ ἔχουσα πάντοτε τὸ γλυκὺ τῆς συμπαθείας μεδίαμα ἐν τῷ στόματι καὶ τῶν ἀγγέλων τὰς χάριτας ἐν τῇ ψυχῇ.

Μὰ εἶχε δίκην! .. Ἡγεύνησεν ἐπὶ μικρὸν καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ, ἀνηκούσας ὀλίγον διότι δὲν εἶδε τὸ δικτυωτὸν ν' ἀνοιχθῆ; οὐδὲν προαίσθημα ἐν τούτοις ἐπάρασεν αὐτόν...

Ὁ ἀθεὸς ἐπιμένει εἰς τὴν ἀρνησίν του ἄλλα μόλις θελήσῃ νὰ εἰσπνεύσῃ τὰ μύρα τοῦ ἱεροῦ ἢ τοῦ ῥόδου, γλυκὺς, ἤρεμος, ἀνεπαίσθητος ἐξέρχεται τοῦ στήθους του ἀνεγνωμῶν καὶ εἶνε ὁ στόνος οὗτος στόνος ἀνακουφίσεως, ἐν ἐκπέμψει ἡ τῆος τυφλῆ ψυχῆ, ἥτις προσέβλεψε καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἀρώματι ἐνός ἀνθρώπου τὸν Πατέρα, ὃν εἶχεν ἀπαρνήθη.

Ὁ ἄλλος ὁ ἀργυρῶν ἦτο ὀραϊότατος πριακοντούτης ἀνὴρ, φέρων εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν καὶ ἐρυθρὸν φάσιον. ἐπὶ ὠραὸς δὲ ἀνέμενε κρυπτόμενος ὀπισθεν τῆς γωνίας τοῦ κήπου τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ μετ' ἀγωνίας ἐξετάζων τὰ ἀπέναντι παρὰθῦρα τῆς τουρκικῆς ἐπαύλας.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὅτε οἱ δύο ἀνδρες ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν των καὶ διὰ μικρὰς στενωποῦ παρεκαμφαν τὴν οἰκίαν, ἦτις τοὺς ἔκρυπτε, καὶ μετὰ τινὰς ἐλιγμούς ἐπανήλθον εἰς τὴν μεγάλην ὄδον τῆς Χαλέπας.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὅτε οἱ δύο ἀνδρες ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν των καὶ διὰ μικρὰς στενωποῦ παρεκαμφαν τὴν οἰκίαν, ἦτις τοὺς ἔκρυπτε, καὶ μετὰ τινὰς ἐλιγμούς ἐπανήλθον εἰς τὴν μεγάλην ὄδον τῆς Χαλέπας.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὅτε οἱ δύο ἀνδρες ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν των καὶ διὰ μικρὰς στενωποῦ παρεκαμφαν τὴν οἰκίαν, ἦτις τοὺς ἔκρυπτε, καὶ μετὰ τινὰς ἐλιγμούς ἐπανήλθον εἰς τὴν μεγάλην ὄδον τῆς Χαλέπας.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὅτε οἱ δύο ἀνδρες ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν των καὶ διὰ μικρὰς στενωποῦ παρεκαμφαν τὴν οἰκίαν, ἦτις τοὺς ἔκρυπτε, καὶ μετὰ τινὰς ἐλιγμούς ἐπανήλθον εἰς τὴν μεγάλην ὄδον τῆς Χαλέπας.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὅτε οἱ δύο ἀνδρες ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν των καὶ διὰ μικρὰς στενωποῦ παρεκαμφαν τὴν οἰκίαν, ἦτις τοὺς ἔκρυπτε, καὶ μετὰ τινὰς ἐλιγμούς ἐπανήλθον εἰς τὴν μεγάλην ὄδον τῆς Χαλέπας.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχεν ἤδη παρέλθει, ὅτε οἱ δύο ἀνδρες ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν των καὶ διὰ μικρὰς στενωποῦ παρεκαμφαν τὴν οἰκίαν, ἦτις τοὺς ἔκρυπτε, καὶ μετὰ τινὰς ἐλιγμούς ἐπανήλθον εἰς τὴν μεγάλην ὄδον τῆς Χαλέπας.

λὴν καὶ τὸ πρόσωπὸν τῆς, μέχρις οὗτου τὰ διαγορήσῃ ὁ γαμβρὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἵνα ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ εὐλαβῶς τὸ πρῶτον φίλημα, ἀπαντα τέλος ἦσαν ἔτοιμα καὶ τὴν πρῶταν τῆς ἐπαύριον ἀνεμένετο ἐκ Χαλέπας ἡ συνοδεία τῆς νύμφης.

Καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ, εἰπομεν, ἠγγείε ὁ πάλας τὰ πάντα. Ἀλλὰ τὸ Κερά-Λενάκι εἶχε λάβει τὰς μυστικὰς διαταγὰς τῆς Χουσινί, καὶ ὅτε διεβίβασε ταύτας εἰς τὸν μόλις συγκρατούμενον ἐραστήν, ἀφοῦ τῷ ἐξιστόρησε τὰ διατρέξαντα, ἡ παραφορὰ τῆς χαρᾶς παρ' ὀλίγον νὰ τὸν πνίξῃ εἰς τὰ δάκρυα του.

Νὰ γίνῃ ἰδικὴ του ἡ Χουσινί, ἡ νὰ τὴν ἀπαγάγῃ ἐκ τοῦ κλαυθῶ ἐκείνου, ἐν ᾧ ἦτο ἐγκεκλεισμένη, νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν πατρίδα του, νὰ τὴν νυμφεῖθῃ! οἷα σπυρρὸν εὐτυχιῶν! οἷα ἀπροσδόκητος εὐδαμονία!

Μόνον εἰς Χαλνία ἠδύνατο νὰ τὴν κρῦψῃ... ἀλλ' αἱ θύραὶ τοῦ φρουρίου εἶνε κλεισταὶ τὴν νύκτα διὰ τοὺς χριστιανοῦς! Οὐδεμίαν ἡ γρῆτα εὐρίσκει διεξόδον, οὐδεμίαν λῦσιν εἰς τὸ παράβολον, τὸ κινδυνῶδες τοῦτο δρᾶμα!

Αἱ ὧραι παρήρχοντο τὴν ἡμέραν διεδέχθη τῆς ἐσπέρας τὸ λυκόφως, καὶ τοῦτο ἡ μέλαινα νύξ, τὸ μεσονύκτιον ἐληλίσταζε καὶ αὐδεμία εἶχε ληφθῆ ἔτι ἀπόφασις.

Τότε ὁ φέρων τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν, ὅστις καὶ προσηγορεῖτο, στραφεῖς πρὸς τὸν ἕτερον, τῷ εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ: Ὄρωσαι, μορὲ Σελίμη, πῶς μὴδὲ κροκάκι ἀνοῖξῃ, μὴδὲ ὁ γαμαροῦς ἐφάνηται; Μπᾶς ἀτάξας στ' ὄνειρό σου; Μπᾶν μου, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος, μὲ τὰ μάτια μου εἶδα χανούμη χωρὶς γασμακί νὰ ἀτέχῃ στὸ ἀνοιχτὸ κεφάλαι καὶ νὰ γνῆσῃ τοῦ γαμφοῦρι!

IB'

Ἄντ' ἠλάξαν ἐτι λέξεις τινὰς καὶ εἶτα ἔξηκολούθησαν ἀφῆνοι τὸν δρόμον των.

Ὁ Ἐμμανουὴλ οὐδὲν ἐγνώσκασε περὶ τῶν γάμων τῆς Χουσινί, ὧν ἡ προετοιμασία ἐπερατοῦτο ἐν τῷ ἐν Χαλνίαις κροκάκι τοῦ Σαὰτ-Βέη. Οἱ γάμοι παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς τελοῦνται τὴν Πέμπτην, ἥτις εἶνε ἡ παραμονὴ τῆς κατ' αὐτοὺς ἑορτασίου ἡμέρας.

Τὸ δουλὰκι, τὸ βαρύτιμον πορφυροῦν ὕφασμα, ὅπερ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γάμου κρατοῦσιν αἱ ὀθμανίδες ἀναθεν τῆς νύμφης, ἵνα τὴν περιβάλωσι πρὸ τῆς εἰσόδου πρὸς γαμβροῦ, καὶ τὰ χρυσεὴ νύματα, δι' ὧν ὡς διὰ ψευδοῦς κόμης καλύπτουσι τὴν κεφα-

φης ενός και μόνου motivo. Ο δὲ Φάουστ τοῦ Liszt ἐξετελέσθη ξηρῶς καὶ ἀτέχνως, νομιζομεν μάλιστα καὶ ὅτι ἀπέτειν ὀλίγον τοῦ ἀληθοῦς ἔργου τοῦ Liszt. Ἐν γένει δὲ τὰ ἐκτελεσθέντα τεμάχια ἦσαν ἐκ τῶν συνηθεστάτων καὶ οὐχὶ ἀξια διὰ συναυλίαν· διὰ τοῦτο δὲ θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ κάμωμεν λόγον ἰδιαιτέρως περὶ ἐνὸς ἐκάστου, καθήσον ταῦτα ἠδύναντο νὰ ἐκτελεσθῶσι παρ' οἰουδῆποτε λαβόντος ὀλίγα μουσικὰ μαθήματα.

Ἡ μικρὰ Ὀλγα Πικοπούλου ἐπίσταται νὰ μεταχειρίζεται τὴν ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς ἀσθενῆ, πλὴν γλυκεῖαν, φωνὴν τῆς τεχνιέντως καὶ νὰ ψάλλῃ περιπαθῶς· ὁθεν δικαίως ἀπέσπασεν ἄφθονα τὰ χειροκροτήματά καὶ τοὺς ἐπαίνους ὄλων, εἰ καὶ ἡ ἡλικία τῆς δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὰ τεμάχια, ἅτινα ἐμελεψε. Τοῦτο ὁμῶς δέον νὰ ἀποδοθῇ τοῖς τοῖς κ. κ. καθηγηταῖς τῆς συναυλίας μάλλον ἢ αὐτῇ. Ἄλλὰ καὶ θάρρος καὶ ἀφέλειαν καὶ χάριν οὐ μικράν κέρτνηται ἡ νεανίς αὕτη, δι' ἣ καὶ ἀναμένομεν πλεῖστα παρ' αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι. Τελευτώντες παρατηροῦμεν φιλικῶς πρὸς τοὺς δύο τοῦλάχιστον τῶν λαβόντων μέρος ἐρασιτεχνῶν, ὅτι δύνανται νὰ τραγηθῶσι πρὸς τέρψιν αὐτῶν, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων τῶν, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἐν δημοσίαις συναυλίαις, διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται πλεῖστέρᾳ τινὸς φυσικὰ καὶ ἐπικτήτητα προσόντα.

ΑΔ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ἡ ὑπὸ φοιτητῶν τινων δημοσίευσις ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων κινεῖ βεβαίως τὴν περιέργειαν παντός ἐπιστήμονος, ἐπιθυμοῦντος νὰ μάθῃ, πῶς τὸ τοιοῦτο κατορθοῦσι, μὴ ἀπολιπόντες ἐτι τὰ ἐδώλια τοῦ Πανεπιστημίου. Καί, ἐάν μὲν τὰ τοιοῦτου εἶδους δημοσιεύματά εἰσιν ἀπλᾶ μεταφράσεις, οὐδεὶς φθόνος. Πάντες τρέφομεν ἐν ἡμῖν σπέρματα φιλοδοξίας, ἅτινα, εἰς κατὰ τὴν νεανίαν ἡμῶν ἡλικίαν, ὠθοῦσιν ἡμᾶς εἰς ἀκαίρους ἐπιδείξεις. Οἱ κατὰ τὸν φοιτητικὸν ὄμως αὐτῶν βίον ἐπιχειροῦντες τὴν συγγραφὴν πρωτοτύπων ἔργων ἢ καὶ ἐπιτομῶν, δικαίως προκαλοῦσι τὴν ἐκρίνειαν καὶ τὸν φόγον καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν συμφοιτητῶν τῶν, ὁμοιάζοντες πρὸς τοὺς τοῦληρῶς ἐκείνους νεοσσοῦς, τοὺς αὐροῦντας εἰς πρόωρον πτεροδρομίαν, καὶ ἐρητύοντες ὅτι τὸ βαθύ χάος, ὅπερ ἀναφέρεται ἐνώπιόν τῶν, θὰ ἀναγκάσῃ τούτους νὰ ζήτησῶσι σωτήριον στήριγμα ἐπὶ τῶν μηρυκῶν πτερυγῶν.

Ἄλλα μὴπως οἱ κύριοι οὗτοι ἐπέισθησαν, ὅτι πρόωρος ὄρμησεν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τῶν ἢ ἐπιστήρη καὶ ἢ ἐπιστημονικῆ φρασσολογία; ἢ μὴπως ἀπέστησαν τὴν ἱκανότητα τῆς ἐπιμελοῦς μελέτης πρὸς κατασκευὴν καλλιτεχνικοῦ οικοδομήματος;

Δὲν προτιθέμεθα βεβαίως ἐν ταῦθα νὰ καθήσωμεν τὴν φιλοτιμίαν τῶν κ.κ. φοιτητῶν. Ὅπως πολλοὶ ἐκ τῶν νεῶν τούτων μάλισ

ἐγγραφῶσιν ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀξιοῦσι νὰ τοὺς ὀνομάζωσι γράτρους, χωρὶς οἱ ἀξεστοὶ οὗτοι νεήλυδες νὰ αἰσθάνονται οὐδὲ ἔγχος ἔρωτος πρὸς τὴν ἢ ἀνέλαθον διὰ τὸ ἀποζῆν μόνον νὰ σπουδάσωσιν ἐπιστήμην, οὕτω δὲν εἶνε ἐπίσης ὀλίγοι οἱ δικαίως τὸν ἔπαινον καὶ τὸν θαυμασμὸν ἐπισύροντες διὰ τὰς ἐνδελεχεῖς αὐτῶν σπουδὰς, καὶ οὕτως, ὑπὸ ὠριμωτέρων σκέψεων ἐμπνεόμενοι, προτιμῶσι τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν μετριοπροσύνην, ἵνα ἐν εὐθέτω χρόνῳ ἀναφανῶσι γενναῖοι τῆς ἐπιστήμης μαχηταί.

Ὁ κλάδος τῆς Φαρμακολογίας εἶνε εἰς τῶν σπουδαιοτέρων ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐπιστήμῃ. Τὴν δὲ σπουδαιότητα τούτου δύνανται ἕκαστος νὰ ἐννοήσῃ εὐκόλως, ἐάν ἀναλογισθῇ ὅτι μετὰ τὸν Δισκούριδην μόνον ὁ κείμενηστος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ν. Κωστής καὶ ἡ ἡμέτερος σεβαστὸς διδάσκαλος κ. Θ. Ἀφεντούλης συνέγραψαν πρωτοτύπως Φαρμακολογίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Ἀμφότεροι οἱ περικεῖς οὗτοι διδάσκαλοι, οἵτινες περὶ τὴν δύναν τῶν βίου τῶν ἀπεφύσαντο νὰ ἐκδηλώσωσι τὰ πορίσματα τῆς πολυετούς αὐτῶν πείρας, δὲν διεθρόποντο βεβαίως τὴν φιλοτιμίαν ὑπὸ πρόωρον φιλοδοξίας ἢ ἐπιπολαίου τινὸς ἐγωισμοῦ. Καί, ἐάν πρὸ 30ετίας, ὅτε σχεδὸν ἦβα ἡ ἰατρικὴ, ἢ ἐκδοσις τῆς Φαρμακολογίας τοῦ Ν. Κωστή ὠφέλησι τὰ μέγιστα τὴν τότε σπουδάζουσαν νεολαίαν, οὐχὶ ὀλιγώτερον διαχέει τὴν σήμερον τὰ κάματα αὐτῆς ἐπὶ τῶν νεαρῶν ὁμοτήτων καὶ ἡ τοῦ πολιοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Ἀφεντούλη, ἅτινα, κατὰ ὀρθῶσας νὰ ἀνέλθῃ ἐκ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη γυμνασιαίων προόδων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ πείρας, παρέδωκεν ἡμῖν ἐν ἔργῳ τελείῳ, ἐν ᾧ ἡ πολυμαθὴς, ἢ ἡ ἀκαλλιπὴς καὶ ἡ γλαφυρὸτης ἀκρίλλωνται ὑπὸ τὴν δεξιαν καὶ γυναικὴν αὐτῆς γραφίδα.

Ὡς ἐκ αὐτοῦ οὐχὶ μικρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξις ἡμῶν, ὅποταν εἶδομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς κ' ἐπιτομῆς πλήρους Φαρμακολογίας, ἢ ὁ φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς κ. Β. Παπαθεοδώρου Μαντζουράνης ἐσταχυολόγησε παρὰ δεικνύον ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων.

Οὐδέποτε εἶχομεν διανοηθῆ νὰ ἐξενέγκωμεν γνώμην, πρὶν ἢ προῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς συγγραφῆς τοῦ κ. φοιτητοῦ τῆς ἰατρικῆς ἀλλ' ὅσοι ἠλπίσαμεν σποδῆ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων βελῶν ἐπιβλέπει χεῖρα ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τῆς Φαρμακολογίας τοῦ κ. Θ. Ἀφεντούλη. Ἐπιβεβαιωθῆμεν ἐπιμακρὰν ἐπὶ τῆς πρὸ τῶν ἐπιβελῶν ἡμῶν ἐκτολισσομένης ἐπιτομῆς καὶ ἡμετέρας ἡμῶν νὰ ἀνεκπιπῶμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, μετὰ πνευματικῶσιν, ἵνα ἰδεθῆμεν, ἐπὶ ἑκάστας τῆς σελίδας τῆς ἐπιτομῆς τοῦ Φ. ἢ τῆς πρὸ αὐτῆς κατ' ἐλατῶν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀνεκπιπῶσιν, περὶ δὲ ἀκαδηματικῶν πολλῶν διὰ κοινῆς, ὁμολήσαντων ἐν μέσῃ. Ἀθῆνας νὰ κεραισθῆ ἡ γρηγορὴ διδασκαλίᾳ σου, ὅν χάρην, σεβασμῶν ὠφελῆς νὰ μνημονεύσῃ αὐτῆ ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ, ἀφοῦ χάρις ἀποπροσώσης δὲν ἐνέφρασθη κατὰ τὴν ἰατρικὴν τὰ ὄσα ματὰ τῶν ἑμῶν συγγραμμάτων, ἐξ ὧν ἐσταχυολόγησε, εἰς αὐτὸς ἀξίαν.

ὅτ' ὠφέλιμον διὰ τὴν ἑπιτομὴν τοῦ! Καὶ οὐχὶ μόνον δὲν ἐπραξέ τοῦτο, ἀλλ' ὡς καὶ βιβλιολογικῶς δὲν ἀνέφερε τὴν ὑπαρξίν Φαρμακολογίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἐν ᾧ ὁ κ. Θ. Ἀφεντούλης δὲν ἐπελάθετο νὰ μνημονεύσῃ ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ τῆς τοῦ αἰωνήστου Ν. Κωστή.

Ἐάν ὁ περιπυστος ἡμῶν διδάσκαλος κ. Θ. Ἀφεντούλης γράφῃ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς κ' ἐκδόσεως τῆς Φαρμακολογίας τοῦ: «Τὴν ὕλην εἰς τὴν καθόλου φιλοπόνησιν τοῦ ἔργου ἠνέλησάμεν κατ' ἐσχῆν ἐκ τῆς πλουσιωτάτης βιβλιογραφίας τῶν Γερμανῶν» εἶνε, ὡς ἂν τις εἴποι, ψυχία συνειλεγμένα ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπιστημονικῆς πρᾶξις αὐτῶν· ἐτι δὲ εἶνε ἡμέτερον καταφαίνεται ἀοιδίως ἐκ τῆς ἀναγκώσεως, πῶς ὁ κύριος οὗτος ἀπαξεῖ νὰ ἀναφέρῃ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ τὰς πηγὰς τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ καὶ τὰ σεβαστὰ ὄνόματα, παρ' ὧν ἐξέκολληται εἰσὲτι νὰ φωτισθῆται; Μέγα τὸ ὅτι τὸ τόλμημα τοῦ κ. Μαντζουράνη!

Εἰς πᾶν ἄλλο ἔθνος πλὴν βεβαίως τοῦ ἡμετέρου, τοῦ κλασσικοῦ, πανταχοῦ, ἔθνα οἱ Νόμοι εἰσι σεβαστοί, ἢ δὲ πνευματικῆ περιουσία προστατεύεται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀσφαλείας, ὁ ἀξιώτιμος συγγραφεὺς τῆς ἐπιτομῆς τῆς Φαρμακολογίας ἤθελε παραπεμφθῆ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, ἵνα ὑποστῇ τὰς τοῦ Νόμου συνέπειας ἐν ταῦθα δὲ μόνον τὰ τοιαῦτα μακρὰ πράγματα λαμβάνουσι τὴν συνήθη τῆς ἀκρίβειας ὁδὸν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ἢ ὅν δὲν πάσχομεν καθ' ἑκάστην φιλοπραγμούνοντες καὶ ἀδολοφούντες ἐπὶ ἄλλοτριῶν ὑπὸ θέσεσιν.

Ἄλλα μὴπως συνυπεύθυνος τῆς πράξεως ταύτης δὲν εἶνε καὶ ὁ τῶσον ἀβάσμητος ἀναλαθὼν τὴν ἐκδοσὴν τοῦ βιβλίου κ. Βλαστός;

Πᾶσαν περαιτέρω ἐπικρίσιν ἐπὶ τῆς ἐπιτομῆς τῆς Φαρμακολογίας τοῦ κ. Μαντζουράνη θεωροῦμεν ματαίωτον, ἀφοῦ ὁ συγγραφεὺς ἐξήτης προσέτι νὰ καταστρέφῃ διὰ τῆς σολοικῆ καὶ μακαρονικῆς αὐτοῦ διαλέκτου ὅ, τι χάριεν ἠνέλησεν ἐκ τῆς Φαρμακολογίας τοῦ κ. Θ. Ἀφεντούλη. Παρέδωκε δὲ τὸ χειρόγραφόν του εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἡρώσεις τῶν ἔργων τοῦ τυπογραφείου, καὶ ἀπαθῶσας καὶ τῆς ἐλαχίστης διαρθρώσεως τὰ τοπογραφικὰ σφάλματα, ἀνωκα κατακλιθεὶς ἐκείστην πελιδία τοῦ βιβλίου τοῦ, ἔρρηξε τὸ ἄγεστον τοῦτο καὶ δηλητηριώδες φάρμακον ὡς ὠφέλιμον ἰδύλον, οὐ μόνον μεταξὺ τῶν κ. κ. φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν προσκτικῶν ἁρῶν!!! ἐπὶ τῇ ἐλατῆι πλῆρουσίας λείας, ὡς ἐκ τοῦ ἐξωδράχμου ἀντιμισθίου τοῦ!

Περαιτόντες τὰ ὀλίγα ταῦτα, λευκπιπτοῦμεν ὅτι τὸ οἰκτεῖον περιοδικὸν θέλει λάβει ἐπὶ σπουδαιοτέρων ἀκόμη ἐπισημῶν τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ ἐπιπέσει εἰς τὸν ἄνω, οὐχὶ ὀλίγους μίμητας νηροτρέποντες δὲ συγγραφῶνας τὸν φοιτητὴν τῆς ἰατρικῆς κ. Μαντζουράνην, ὅπως παρατηρήθῃ τοιοῦτων κεραιῶν ἀλλοθῶν, ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν πτεροδρόμων ἐπιτομῆσιν, ὡς χάρις ἀποπροσώσης δὲν ἐνέφρασθη κατὰ τὴν ἰατρικὴν τὰ ὄσα ματὰ τῶν ἑμῶν συγγραμμάτων, ἐξ ὧν ἐσταχυολόγησε, εἰς αὐτὸς ἀξίαν.